

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus Practicus De Casibus Summo Pontifici, Episcopis, Et Praelatis Religionum Reservatis

Kiene, Johann Georg

Constantiae, 1629

11. & 12. Priuilegia circa absolutione[m] hæreseos, aliorumque casuum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42214

Communicantium per sua privilegia absolvere suos subditos Religiosos ab omnibus Casibus Bullæ Cane etiam à relapsu in hæresim, & ab excommunicatione. Si quis suadente. docet Suar. cis. t. 1. & l. c. 21. neque privilegia Regularium per Bullam Cane reuocari. Roder. t. 1. q. 20. a. 9.

XI. Imo multæ Religiones circa absolutionem ab hæresi, privilegia obtinere, uti patet. 1. ex Bullis Pauli. 3. Licet debitum. & Iulii 3. Gregorii 13 Societatis Generali concessis, qui in terris infidelium & remotissimis, quæ Sedem Apostolicam accedere nequeunt, suis Patribus potestatem ab hæresi absoluendi concedere potest, iuxta declarationem Pii. 5. in proprio motu. Et hic illud Glossæ locum habet. in Cap. Cum ex litteris. de in integrum restit. Multa propter distantiam conceduntur, quæ aliàs negantur 2. Iidem.

Idem ex eiusdem Gregorii indul-
to absolunt Rapietes bona nau-
fragantium iniunctâ restitutione,
vbi & quomodo ea fieri poterit 3.
absolunt legentes libros prohi-
bitos, hæreticos, aut suspectos ex-
tra Hispaniam 4. damnatos ad tri-
remes à quibuscunq; casibus, sicuti
in articulo mortis. Hæc tamen
potestas non singulis ipso facto è
Societate Iesu Presbiyteris conce-
ditur, sed iis tantum qui ad id per
Superiores (principaliter Genera-
lem, Prouincialem, Rectorem,
iuxta cuiusque delegationem) de-
putantur, Prælati namq; longè
maior facultas absoluenti & di-
spensandi competit. *Suar. cit. l. 9.
c. 11. à n. 16* quæ Priuilegia *Roder.
to. 1. q. 55 a. 7.* etiam ad alios Re-
ligiosos extendi per viam com-
municationis, & sicuti Celeberri-
ma Societas aliarum Religionum
priuilegiis participat, & aliæ Re-
ligiones

uile.
Reli-
ulle
esim,
quis
l.
arin
der.
cir-
iui-
Bul-
i 3.
sis,
tis-
am
ous
ndi
io-
il-
ap.
tit.
ce-
2.
m.

ligiones eiusdem privilegii communicant. Etsi Bulla quandoque dicat, quod aliis non communicentur, prout clarè colligitur ex privilegiis à Gregorio 4. Cisterciensibus & Crucigeris collatis: neque opus est ut à Prælatiſ Societatis primum communicentur. Et à noſtri Ordinis deſtinatis Confeſſoribus ſecurè uſurpari poſſe non putarim ambigendum, quod appareat Prælatorum Noſtrorum petentium à Sede Apoſtolica mentem fuiſſe, ut privilegia (quantum Canonico S. P. Norberti inſtituto non repugnent) vel eadem quibus & inſignis Societas Ieſu, & Sera- phica S. Franciſci Religio, alii- que Mendicantes & non Men- dicantes utuntur, utique poſſunt, nouiter impetrarent, vel denuò ad ſedandos aliquorum ſcrupulos ob non uſum motos confirmaren- tur; quod quidem ampliffimo
indulto

indulto S. D. N. Urbanus 8. concessit, atq; vsum Priuilegiorū iuxta Amplissimorum Prælatorum dispositionem diuidendū reliquit, & iure merito, vt quibuscum paria in salute animarum paræciarumq; insuper cura onera subimus, & gratias atque priuilegia habeamus communicata: quis enim vel modicum antiquarum rerum tenax nesciat S. Norbertum sui sæculi illustre sidus, Apostolicum præconem extitisse & reformatorem, & cum Clericali munere vitam Canonicam suis in Christo renatis viuendam præcipisse, & per quinque iam sæcula laudabiliter fructuosèque cum maximo animarum luero, Ecclesiæ Romanæ augmento, & Singulari Canonici Ordinis nostri decore continuatam.

Et mirum sanè hodieq; aduersarios

farios esse, qui acriter pugnent animarum curam Religiosis, vel omninò non competere, aut contra suam vocationem extra Cænobium Parochias curare. Sed ii non verentur Sedem Apostolicam aperte conuellere, quæ eiusmodi Regularium Clericorum instituta adprobauit, multisq; priuilegiis confirmauit; & Canonico Iuri contradicere. Et quidem liquidò ex illo constat 1. Monachos esse capaces Curæ animarum. *Cap. Doctos; causa. 16. q. 1. & seqq. c. vide Less. l. 2. c. 41. dub. 12. n. 97.* quantò magis Clerici Regulares (vti inter cæteros sunt Præmonstratenses) quorum functiones animarum officio sunt coniunctiores, quàm Monachorum, qui tamen à tempore S. Ambrosii ad curam animarum assumebantur 2. posse etiam Parochias obire *Cap. si Monachus, qui, si, vt dicitur, ad Clericatum promoueatur,*

moueatur, Beneficia ei pleniter &
 annua decimæ donentur, vt quādo
 necessitas extiterit, ad opera
 Ecclesiastica & ipsa restaurandam
 Ecclesiam, adiutoriam faciat, absq;
 dubio non ad Ecclesiam Monaste-
 rii, in quo Professus fuit, sed Ec-
 clesiam Parochialem cui pro tem-
 pore præsidebat. Similia in Cap.
Moderamine. Cap. Ex autoritate. &
supponitur Clement 1. de Privilegiis. Vi-
de Hammesium t. 2. Cons. 400. l. 5. 3.
 Inter alia vbi docet satis esse Be-
 neficiario Regulari, si ad sustenta-
 tionem ei ex redditibus beneficii
 assignetur aliqua congrua portio,
 vltra quam, quicquid est, Mona-
 sterii esse. Et in corporatione pa-
 ræciæ factâ, Monasterio non penes
 Episcopum, sed Abbatē esse ex bo-
 nis seu decimis detrahere. Quod
 si Abbas suo Religioso nimis de-
 traheret, vt se honestè tractare ne-
 quiret, posset ille aduersus Abba-
 tem

rem conqueri, & congruam portionem exigere, idque illæſâ obedientiâ, quam ſuo Superiori debet, cum ius permittat Religioſo in ſimilibus euentis in iudicio agere contra ſuum Superiorem. De Inſtituto Canonicoꝝ Præmonſtratenſium patet illi ſemper incorporatas fuiſſe Parochias, *uſque* *probat in Annotationibus P. Martini Merz. Annot. 8. & Laurentii Landtmetzer, de Clerici, Monachi, veteri inſtituta. p. 3. c. 11.* Vbi Canonicos Regulares idem cum Apoſtoliſis inſtitutum ſeruare, quibus adnumerem Canonicos Præmonſtratenſes, eos aſſerit, uſque hodie innumeris Eccleſiis Parochialibus Ordini ſuo incorporatis præeſſe. Et infra: ut mirum ſit virum hodie magnum (intellige alios æmulos) conatû docere hac functione Religioſis Clericis interdendum, in qua ab ipſa Eccleſiæ infan-

infantia (Præmonstratenfes à cæpto instituto) sanctissimè defudarunt. Et cur æmuli, cum nil quicquam in scientia, zelo, prudentia, sollicitudine Pastorū nostrorum, quod crimentur, habeant, illud solum obloqui audent, voluntque Monachos Monasterio tanquam pisces aquæ adhærere, atq; ita Ordinariorū potestatem, ac auctoritatem eleuari: sed ad has futes argumentationes superq; satis respondit in suis vindiciis Priuilegiorū Franciscus à Fonte, quē videat. Quin manifestissimè constat, (vt de iis tantum loquar quæ omnibus nota sunt) Cōstitutiones Synodales æquè à Nostris vigeri seruari, maximè in iis, quæ diuinū cultū subditorū salutē, Scamentorū administrationē concernunt. In quo ergo Episcopi auctoritas demitur, si præstatur, quod iubetur. Vt sacra mūdè seruentur, debito ritu & conformi

Sara

Sacramēta administrentur, catalogo Baptizatorū conficiatur, aliaque cæremonialia Diæcesi conformia vsurpētur seuerè ab eorū Superioribus iniungitur super quibus semper parati sunt Pastores Regulares respondere: in aliis meritò sua tuentur priuilegia *iuxta Cap. Romana de Censibus in S. l. 3. tit. 20. §. Hanc autem. & declarationem Cardinalium in Cap. 11. sess. 25. de reform. §. Parochiales. & VVammesium t. 2. Confilio. 465. de Regularibus. Constitutiones Provincialis Capituli de Anno. 16. 18. §. de Parochis.* in quibus tam solerter periculis occurritur, vt Pastor vix possit esse malus, nisi studiosè malus esse velit. Verum impio & suæ salutis incurio facilis vbiq; descensus auerni.

XII. Afferit vniuersim Cyprianus Ordinis S. Francisci Capucinatorum in lucem vulgatus Anno. 1625. Confessores Mendicantium &

& non Mendicantium Privilegiatorum à Casibus in Bulla Cænæ contentis, etiam à crimine hæreseos, ex concessione Urbani 4. Carmelitis facta (perviam cōmunicationis aliis Ordinibus) perquam omnium criminum, nisi tam enormia forent, vt meritò consuleretur Sedes Apostolica, absolutionem impertitur. Inter eiusmodi enormia reputantur 1. Relapsus in hæresin coram iudice competenti abiurata 2. schisma 3. litterarum Apostolicarum falsificatio. 4. ad infideles armorum delatio. De aliis criminibus etiam Simonix prauitate irretitis absolunt & dispensant. *In lect. par. en. 28. Alphonsus in additione v. A solutio. quoad Fratres. fol. 29.* Neque sermo est de speciali privilegio, quod particulare Cænobiū à Sede Apostolica obtinuit pro necessitate vti, & Nostri Cænobii laudatissimus
 Anti-

Antistes, & suarum ouium perquã
egregius Pastor, sed de Generali
concernente vniuersum Ordinem.

XIII. Quod verò Religiosi pri-
uilegiati possint à casibus Episco-
pis reseruatis absoluerè, claret par-
tim ex *Pauli 3. decreto, aliorumq; Pon-*
tificũ. partim oraculo Gregorii 31. con-
firmantis priuilegium concessum,
& declarantis, se noluisse per
III^{orum}. Cardinalium in *Conc. Trid.*
sess. 14. c. 4. asserentiũ: Regulares
non posse ex priuilegiis, præsertim
ex illo quod Mare Magnũ vocant,
absoluerè quemquam in casibus
quos sibi Episcopus reseruauerit;
declarationem derogare dicto pri-
uilegio, & manifestè post *Conc. Trid.*
iterum confirmatum fuisse. constat
ex *Bulla Pii. 5. Dum indefessa. Suar.*
cit. n. 14. Fill. t. 1. tr. 15. c. 10. n. 244.
& 247. Delr. l. 6. Disqui Mag. c. 1. f.
3. Alponsum cit. Cypr. cit Imo *Delrius*
addit vsu non recipi Declarationes
Cardi-